

2017-05-05

Vårt diarienummer: 2017/172 86

Ert ärendenummer: Ds 2017:8

Avsändare
Bräcke kommun

Till
Kulturdepartementet

Remissyttrande över Kultursamverkan för ett Sverige som håller ihop – framtida inriktning och utvecklingsmöjligheter för kultursamverkansmodellen

Bräcke kommun ser positivt på regeringens ambition att ytterligare utveckla kultursamverkansmodellen. Oavsett om man uppskattat dess införande eller inte är det svårt att tänka sig en återgång till tidigare förhållanden, därför är ett fortsatt förändringsarbete nödvändigt.

Nedan listas de punkter i promemorian som Bräcke kommun vill kommentera, både med hänsyn till förslagen och till de upplevelser vi själva har haft i vår kommuns arbete med kultursamverkansmodellen sedan 2011.

Punkt 2.2

Att området bild och form inrättas och ersätter begreppet konst och kultur är bra, eftersom det sistnämnda upplevts som luddigt och svårförklarat.

Under samma punkt tas regional biblioteksverksamhet upp, och där vill vi kommentera detta: området fylldes under 2015 på med läs- och litteraturfrämjande. Det är och var ett problem ur två aspekter: ekonomiskt och pedagogiskt. Någon motsvarande påfyllning av medel gjordes inte, vilket innebar att regionerna själv fick finansiera det nya området.

Därtill är det en sammanblandning av två verksamheter som inte nödvändigtvis har med varandra att göra, och det utgör det pedagogiska problemet. Regional biblioteksverksamhet har en tydlig mottagare i offentlig sektor och ska ju aktivt arbeta med förutsättningarna för de lagstadgade kommunala folkbiblioteken, inte mot utövare eller allmänhet. Det gör området helt särställt gentemot de övriga. För att detta ska vara så begripligt som möjligt borde den regionala biblioteksverksamheten ha fått kvarstå som egen rubrik, och det som rör själva konstformen litteratur borde ha fått vara ett eget område.

2017-05-05

Vårt diarienummer: 2017/172 86
Ert ärendenummer: Ds 2017:8

Punkt 2.4

Vi instämmer med bedömningen att Kulturrådet fortsatt ska fördela utvecklingsbidrag för strategiska insatser. Därtill är det lämpligt att förtydliga uppdraget ”öka tillgången till kultur i hela landet”. Bidrag ska kunna användas kompenserande och fördelas på ett sätt som gynnar landsbygd och glesbygd, inte ytterligare förstärka den ekonomiska slagsidan mot befolkningstäta områden med redan starka institutioner.

Punkt 2.5

Huruvida Stockholms läns landsting är med i kultursamverkansmodellen eller inte är ovidkommande för större delen av landet. 08-området skulle fortsätta vara elefanten i keramikverkstaden, med i stort sett alla centralmuseer, störst antal museer med fri entré och så vidare. Därtill med störst befolkningsunderlag och bäst möjligheter för andra aktörer att bedriva kulturverksamhet.

Att Stockholms läns landstings deltagande skulle ge modellen större legitimitet är tveksamt, snarare finns risk för motsatsen: om man ska jämföra förutsättningarna för regional kulturverksamhet i hela landet blir ju olikheterna bara ännu tydligare. Det enda giltiga argumentet handlar om de parallella administrationssystemen. Om det skulle vara enklare, det vill säga kosta mindre, så kan det för all del vara värt förändringen.

Punkt 2.6

Dialogen med civilsamhället är en svårknäckt nöt. Samråd och förankring bygger på idén om representantskap, och det kan man aldrig begära av enskilda kulturutövare eller ideellt arbetande arrangörer. Därmed inte sagt att det är meningslöst att försöka, alla tjänar ju på att vi pratar med varandra och det är kanske hela vinsten med kultursamverkansmodellen. Men det går inte att pressa in ett fritt och frivilligt civilsamhälle i offentlig sektors föreställningar om hur samverkan ska gå tillväga. Allrahelst när de påtagliga resultaten i realiteten uteblir. Förväntningen vid modellens införande, att man skulle komma närmare pengarna och ges möjlighet att påverka, kom snabbt på skam. De stora förändringarna i ekonomisk fördelning har ju i praktiken uteblivit.

Bräcke kommun

YTTRANDE

Sida 3 av 3

2017-05-05

Vårt diarienummer: 2017/172 86

Ert ärendenummer: Ds 2017:8

Man kan absolut önska sig tydligare kulturplaner och tydligare syfte med dialogerna, men det är tveksamt om det hjälper när problemet ligger på ett annat plan. Man måste också ha rimliga förväntningar på hur mycket arbete en liten region och en liten kommun kan lägga ner på administration av själva kulturplanen. Kanske är det stora felet att man ställer samma krav på alla oavsett storlek och förutsättningar? Där finns all anledning att fortsätta diskussionerna om hur vi gemensamt ska arbeta i modellen.

Sven-Åke Draxten
Kommunstyrelsens ordförande

Cattis Olsson
Kommunsekreterare